

Sygn. akt VIII Ka 765/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący **SSO Przemysław Wasilewski**

Protokolant Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Marka Winnickiego

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2019 roku

sprawy M. S.

oskarżonego o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.;

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego E. U.

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 19 sierpnia 2019 roku, sygnatura akt III K 147/19

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. R. (1) oraz r.pr. M. W. kwoty po 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) złotych, w tym kwoty po 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Z asądza od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,- (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty za drugą instancję i obciąża w/w kwotą 1083,20 (jeden tysiąc osiemdziesiąt trzy złote dwadzieścia groszy) złotych z tytułu pozostałych kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 28 czerwca 2018r. w B. przy ulicy (...) dokonał zniszczenia mienia poprzez wybicie szyb w mieszkaniu nr (...), powodując straty w wysokości 2 000 PLN, na szkodę E. U., przy czym w czasie tego czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2019 r. w sprawie III K 147/19 na podstawie art. 66 § 1, § 2 kk, art. 67 § 1 i kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego M. S. na okres próby wynoszący 2 lata. Na podstawie art. 67 § 2 kk, art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązał go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Na podstawie art. 67 § 3 kk nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz E. U. kwoty w wysokości 2.000 złotych w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. O.

R. (2) kwotę 738, w tym 138 złotych podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. W. kwotę 516,60 złotych, w tym 96,60 złotych podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za pełnomocnictwo z urzędu.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 1.296,04 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniosła E. U.. Oskarżycielka posiłkowa zaskarżyła rozstrzygnięcie w całości. Zarzuciła orzeczeniu „destrukcję procesu polegającą na nie przeprowadzeniu postępowania dowodowego w celu nie wykrycia prawdy”.

W oparciu o powyższy zarzut w/w wniosła o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżycielki posiłkowej jest całkowicie bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przede wszystkim stwierdzić, iż Sąd I instancji w oparciu o właściwie przeanalizowany i oceniony materiał dowodowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, a na ich podstawie wywiódł prawidłowe wnioski, co do sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu. Sąd Odwoławczy poddając postępowanie Sądu Rejonowego totalnej kontroli nie stwierdził jakichkolwiek uchybień przepisom prawa materialnego bądź naruszenia przepisów postępowania, z uwagi na które należałoby zmienić przedmiotowe rozstrzygnięcie, bądź uwzględnić wniosek skarżącej w całości.

Jak wynika z uzasadnienia apelacji, w ocenie skarżącej, nie przeprowadzono postępowania dowodowego odnośnie „nożownika M. S.”, który w dniu 28 czerwca 2018 r. „wraz z ojcem będąc w szale zaatakował nożem drzwi pokrzywdzonej z myślą, że jej syn D. jest w mieszkaniu z zamiarem zabicia”. Agresor wbił nóż w futrynę drzwi, „wybił szyby w kuchni zabudowie balkonu zniszczył skrzynkę pocztową”. Z uzasadnienia wynika, że według apelującej to właśnie to zdarzenie winno być przedmiotem sądowego postępowania karnego.

Z akt sprawy III k 147/19 Sądu Rejonowego w Białymstoku wynika, iż w dniu 10 stycznia 2019 r. wpłynął wniosek o warunkowe umorzenie postępowania wobec M. S. podejrzanego o czyn z art. 288 § 1 k.k. Zdarzenie dotyczyło wybicia szyby wartości 2000,- złotych. Zgodnie z zasadą skargowości określoną w art. 14 § 1 k.p.k. wszczęcie postępowania sądowego następuje na żądanie uprawnionego oskarżyciela. Prokurator wskazuje czas, miejsce i okoliczności czynu poddanego osądowi oraz osobę podejrzaną/oskarżoną o jego popełnienie. W ten sposób, zostają zakreślone ramy przedmiotowe i podmiotowe zdarzenia podlegającego rozstrzygnięciu przez Sąd. Tylko w ściśle określonych warunkach sąd rozpoznający sprawę może wyjść poza ramy zakreślone przez oskarżyciela. Żadna z powyższych okoliczności w sprawie nie występuje. Nie było żadnych podstaw do prowadzenia postępowania sądowego odnośnie zdarzeń wskazanych przez E. U. w uzasadnieniu apelacji.

Wniosek o warunkowe umorzenie postępowania sąd rozpoznaje na posiedzeniu. Po spełnieniu warunków wskazanych w art. 66 k.k., obszernie omówionych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, sąd może uwzględnić wniosek prokuratora. Z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie. Również charakterystyczną cechą tego postępowania jest brak podziału na poszczególne fazy, jak w przypadku rozprawy, m.in. nie ma przewodu sądowego, w tym konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego. Co oczywiście nie oznacza, że sąd rozstrzygający wniosek nie zapoznaje się z materiałami zgromadzonymi przez prokuratora w sprawie. Jednym z warunków uwzględnienia wniosku jest ustalenie, że okoliczności czynu zarzuconego podejrzanemu nie budzą wątpliwości. Oznacza to, że sąd jest zobowiązany do przeanalizowania całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie pod tym kątem, co w niniejszej sprawie, jak wynika z pisemnego uzasadnienia rozstrzygnięcia nastąpiło. Sąd Odwoławczy w całości popiera argumenty przytoczone przez Sąd I Instancji. Nie widząc potrzeby ich powielania za wystarczające uznano odesłanie w tym zakresie do uzasadnienia Sądu Rejonowego.

Reasumując, żaden z zarzutów czy też wskazań w apelacji oskarżyciela nie okazał się trafny. Nie dopatrując się uchybień, które powinny być brane przez Sąd Odwoławczy z urzędu, uznając sposób procedowania Sądu Rejonowego, wydane orzeczenie i motywy, które legły u jego podstaw za ze wszech miar prawidłowe, zaskarżony wyrok w oparciu o art. 437 § 1 k.p.k. należało utrzymać w mocy.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 j.t.) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2019.68 j.t.) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O opłatach za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 z późn. zm.), zaś o pozostałych kosztach procesu na mocy art. 636 § 1 k.p.k.

Na pozostałe koszty sądowe złożyły się:

- koszty uzyskania informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego w kwocie 30 zł (art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz.U.2014.861));

- koszt doręczeń wezwań i innych pism – ryczałt – w kwocie 20 zł (art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym Dz.U.2013.663 j.t.),

- koszty obrońcy oskarżonego oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego ustanowionych z urzędu w kwocie łącznej 1033,20 złotych.